

Dziennik urzędowy

ces. i król. Komendy Powiatowej w Kielcach.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 27. września 1917.

Treść: Patent cesarski o ustanowieniu władzy państwowej w Królestwie Polskiem. (Nr. 460 — 479). 460. Wyrażenie podziękowania i uznania Panu Konstantemu Krynickiemu. 461. Funkcyonaryusze gminni; opieszałe wykonywanie obowiązków. 462. Obwieszczenie dotyczące przewozu towarów nocną porą. 463. Obwieszczenie dotyczące reorganizacyi służby skarbowej. 464. Obwieszczenie dotyczące kursu rubla. 465. Zarządzenia wykonawcze Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego dotyczące obrotu zbożem i przetworami młynarskiemi. 466. Zarządzenia wykonawcze w sprawie obrotu ziemniakami. 467. Zarządzenia wykonawcze w sprawie handlu prosem, hreczką, ziarnem strączkowem oraz innemi nasionami. 468. Obwieszczenie dotyczące zajęcia zapasów siana. 469. Przepisz wykonawcze dotyczace obrotu nasionami roślin oleistych. 470. Wykaz członków komisyi nadzorczej, komisyi dla większej własności i komisyi gminnych KRG. 471. Zarządzenie w razie nieczynności gminnych komisyi gospodarczych. 472. Obwieszczenie dotyczące zakupu owoców. 473. Obwieszczenie dotyczące karczowania i cięcia lasów. 474. Obwieszczenie dotyczące zaopatrzenia robotników cywilnych. 475. Obwieszczenie dotyczące uszkodzenia i kradzieży przewodów telefonicznych i telegraficznych. 476. Obwieszczenie dotyczące złośliwego uszkodzenia własności rządowej. 477. Wyrok sądu doraźnego. 478. Ogłoszenie. 479. Obwieszczenie o cenach oryentacyjnych i maksymalnych.

Patent Cesarski

o ustanowieniu władzy państwowej w Królestwie Polskiem.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najmiłościwiej wydać następujące Najwyższe Pismo odręczne:

Kochany Hrabio Szeptycki!

W zupełnem porozumieniu z Moim Dostojnym Sprzymierzeńcem Jego Cesarską Mością Cesarzem Niemieckim chcę w myśl Manifestu z dnia 5. listopada 1916 dalej wytrwale prowadzić budowę Państwa Polskiego, by wyzwolony z ciężkiego jarzma kraj już teraz, o ile na to tylko zezwala stan wojenny, zbawiennie mógł rozwijać swe zasobne siły państwowo-twórcze, kulturalne i gospodarcze.

Ciężkie czasy wojenne, jakie przeżywamy, nie dozwalają jeszcze, iżby w stolicy kraju znowu zasiadł Król Polski w prastarej chwałą okrytej koronie Piastów i Jagiellonów, oraz by w Warszawie rozpoczęło obrady nad

dobrem kraju przedstawicielstwo narodu oparte na zasadach demokratycznych. Lecz już teraz mają być w myśl życzeń narodu powołane do życia w miejsce dotychczasowych urządzeń władze Polskiego Królestwa, wyposażone w moc prawodawczą i wykonawczą, tak, iż odtąd w głównych sprawach władza państwowa będzie spoczywać w rękach Narodowego Rządu.

Władzom okupacyjnem mają być zastrzeżone w istotnej zgodności z wnioskami mężów zaufania kraju jedynie te uprawnienia, jakich wymaga stan wojenny.

Oby ten ponowny doniosły krok ku dopełnieniu budowy Państwa Polskiego zyskał błogosławieństwo Wszechmocnego Boga i przyczynił się do tego, by przyszłość wolnej Polski dobrowolnie opartej o Państwa centralne, które kraj uwolniły z pod jarzma rosyjskiego, była szczęśliwą i godną wielkiej przeszłości Narodu Polskiego.

W tym duchu upoważniam Pana do wydania wspólnie z ces. niem. Jeneralnym Gubernatorem warszawkim dołączonego patentu o władzy państwowej w Królestwie Polskiem.

Reichenau, dnia 12. września 1917.

Karol w. r.

Pismo obu Jeneralnych Gubernatorów

do Komisyi przejściowej Polskiej Rady Stanu.

Rządy Austro-Węgier i Rzeszy niemieckiej przedłożyły swym Monarchom propozycye Tymczasowej Rady Stanu z dnia 3. lipca 1917 o prowizorycznej organizacyi najwyższych władz państwowych polskich. Ich Cesarskie Moście Cesarz Austryi, Apostolski Król Węgier i Cesarz Niemiec polecili nam wydać załączony patent, który ustala zasady tymczasowych urządzeń konstytucyjnych Państwa Polskiego.

Rządy sprzymierzone widzą w utworzeniu Rady regencyjnej środek stosowny, nietylko żeby Państwu Polskiemu dać powszechnie uznaną reprezentacyę, lecz także, żeby przygotować przyszłą monarchię. Rada regencyjna bowiem jest aż do powołania głowy Państwa najwyższą przedstawicielką Państwa Polskiego i wykonywa z zastrzeżeniem międzynarodowego stanowiska Państw okupacyjnych prawa głowy Państwa.

Pierwszem zadaniem Rady regencyjnej będzie powołanie Prezydenta ministrów, którego zatwierdzenie zastrzegają sobie Rządy sprzymierzone. Prezydent ministrów podejmie natychmiast wszystkie potrzebne kroki by w tych działach administracyi, które są przekazane polskiej władzy państwowej, przeprowadzić organizacyę ministerstw i pozatem także w drodze rokowań z władzami okupacyjnemi doprowadzić do końca organizacyę polskich władz państwowych.

By życzeniom i interesom wszystkich kół narodu polskiego zapewnić przedstawicielstwo, ma znów powstać Rada Stanu w nowym kształcie, powiększonym składzie i z większemi atrybucyami. Rada Stanu jest poprzednikiem Sejmu Polskiego. Zadania jej są natury prawodawczej. Podczas gdy rozporządzenie z dnia 26. listopada 1915 i 1. grudnia 1916 przyznaje Tymczasowej Radzie Stanu tylko głos doradczy, ma obecnie Rada Stanu otrzymać na polu prawodawczem głos stanowczy. Rada Stanu zwoływana będzie peryodycznie przez Radę regencyjną na sesyę. Prawa Rady Stanu i prerogatywy państw okupacyjnych określone są bliżej w patencie.

Mocarstwa sprzymierzone ufają, że uczyniony obecnie dla realizacyi akt z dnia 5. listopada 1916 dalszy krok na polu budowy Państwa Polskiego dokona się z czynnym udziałem najszerszych warstw społeczeństwa polskiego; mają nadzieję, że rokowania co do wszystkich szczegółów organizacyi pójdą szybko i że pomyślny rozwój stosunków doprowadzi do dalszego przelewania władzy rządowej w ręce polskie.

Jeneralny Gubernator:

Szeptycki

Jeneralny Gubernator.

von Beseler

Patent z dnia 12. września 1917

o ustanowieniu władzy państwowej w Królestwie Polskiem.

Artykuł I.

1. Najwyższą władzę państwową w Królestwie Polskiem oddaje się aż do jej objęcia przez Króla lub Regenta Radzie regencyjnej, nie naruszając międzynarodowego stanowiska państw okupacyjnych.

2. Rada regencyjna składa się z trzech członków, których Monarchowie państw okupacyjnych na ten urząd wprowadzą.

3. Akty rządowe Rady regencyjnej kontrasygnuje odpowiedzialny Prezydent ministrów.

Artykuł II.

1. Władzę prawodawczą wykonywa Rada regencyjna ze współudziałem Rady Stanu Królestwa Polskiego na podstawie tego patentu oraz ustaw, które następnie będą wydane.

2. W dziedzinach, których administracya nie jest jeszcze przekazana polskiej władzy państwowej, mogą wnioski prawodawcze być traktowane w Radzie Stanu tylko za zgodą państw okupacyjnych. W tych dziedzinach obok organów państwowych Królestwa Polskiego, wymienionych pod liczbą 1, może na razie także Jeneralny Gubernator wydawać rozporządzenia z mocą prawa, jednakże tylko po wysłuchaniu Rady Stanu. Ponadto może Jeneralny Gubernator dla zabezpieczenia ważnych interesów wojennych wydawać niezbędnie potrzebne zarządzenia z mocą prawa i spowodować ich obowiązujące ogłoszenie i przeprowadzenie także przez organa polskiej władzy państwowej. Rozporządzenia Jeneralnego Gubernatora mogą tylko w ten sam sposób być zniesione lub zmienione, w jaki przyszły do skutku.

3. Ustawy i rozporządzenia polskiej władzy państwowej, z których dla ludności wypływają prawa i obowiązki, muszą przed wydaniem ich być podane do wiadomości Jeneralnego Gubernatora tego państwa okupacyjnego, w którego obszarze administracyjnym mają wejść w życie i mogą otrzymać moc obowiązującą tylko wówczas, jeżeli Jeneralny Gubernator nie sprzeciwi się im w ciągu dni 14 po przedłożeniu.

Artykuł III.

Rada Stanu ustanowiona będzie na podstawie osobnej ustawy, wydanej za zgodą państw okupacyjnych przez Radę regencyjną.

Artykuł IV.

1. Zadania judykatury i administracyi wykonywane będą przez polskie sądy i urzędy, o ile są oddane polskiej władzy państwowej, pozatem zaś na czas trwania okupacyi przez organa państwa okupacyjnego.

2. W sprawach, które dotykają praw lub interesów państwa okupacyjnego, może Jeneralny Gubernator spowodować ponowne zbadanie w toku prawnej instancyi legalności rozstrzygnięć i zarządzeń polskich sądów i urzędów, a przy wyrokowaniu lub rozstrzyganiu w najwyższej instancyi bronić tych praw lub interesów przez swego przedstawiciela.

Artykuł V.

Polska władza państwowa będzie mogła prawo międzynarodowej reprezentacyi Królestwa Polskiego i zawierania umów międzynarodowych wykonywać dopiero po ustaniu okupacyi.

Artykuł VI.

Patent niniejszy wchodzi w życie z chwilą ustanowienia Rady regencyjnej.

Jeneralny Gubernator:
Szeptycki

Jeneralny Gubernator:
von Beseler

460.

E. Nr. 13765.

Wyrażenie podziękowania i uznania

Panu Konstantemu Krynickiemu, lustratorowi dla spraw gminnych przy Powiatowym Komitecie Ratunkowym.

Poczuwam się do miłego obowiązku wyrażenia Wielmożnemu Panu najserdeczniejszego podziękowania i uznania za Pańską wybitną działalność na polu gospodarstwa gminnego, której Komenda powiatowa zawdzięcza wzorowe funkcyonowanie wszystkich urzędów gminnych i gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych w powiecie.

Tusząc, że i nadal zechce Wielmożny Pan poświęcić dla dobra ogółu swą pracę, opartą na gruntownej fachowej wiedzy, wyrażam Wielmożnemu Panu najserdeczniejsze życzenia, abyś kontynuował jaknajdłużej swą owocną działalność.

461.

Funkcyonaryusze gminni.

Opieszałe wykonywanie obowiązków.

Zrobiłem spostrzeżenie, że niektórzy funkcyonaryusze gminni nałożone na nich obowiązki służbowe wykonywują nader opieszale, niejednokrotnie nawet nie reagują na kilkakrotne ponaglenia tak, że Komenda powiatowa, chcąc uniknąć dalszego przewlekania częstokroć pilnych spraw, zmuszoną jest poruczać wykonywanie odnośnych poleceń c. i k. żandarmeryi polowej.

Przez to odciąga się żandarmeryę polową od właściwego jej zadania i obarcza niepotrzebnie pracą, do służby bezpieczeństwa nienależącą. Zapobiedz temu dałoby się z łatwością, gdyby funkcyonaryusze gminni wykonywali swoje obowiązki sumiennie i stali na stanowisku, że przez to wykonują obowiązek patryotyczny.

Ustałyby wtedy także zażalenia ludności, że żandarmerya polowa przy każdej sposobności musi wkraczać.

Taki stan rzeczy bezwarunkowo dalej cierpianym być nie może.

Zwracam uwagę wójtów, pisarzy gminnych i sołtysów, że w przyszłości domagać się będę bezwarunkowo ścisłego, sumiennego i dokładnego wykonywania obowiązków służbowych a każde niedołęstwo lub opieszałość karać będę bezwzględnie.

Prócz tego zostaną nazwiska opieszałych funkcyonaryuszy w odpowiedni sposób podane do publicznej wiadomości.

462.

E. Nr. 16003.

Obwieszczenie

dotyczące przewozu towarów nocną porą.

Z uwagi na powtarzające się wypadki tajnego i niedozwolonego wywozu towarów z powiatu Kieleckiego nocną porą, zakazuje się odtąd bezwarunkowo wszelkiego przewozu towarów między godziną ósmą wieczór a szóstą rano.

Ruch osobowy (wozami) w czasie nocnym może się odbywać tylko w wypadkach nagłych i na zasadzie zaświadczenia, wystawionego za każdym razem przez przynależny posterunek żandarmeryi, w którem ma być dokładnie podana osoba jadąca, cel jazdy i czas trwania podróży.

Żandarmerya, straż skarbowa, jakoteż wójci, sołtysi i stróże nocni są obowiązani zatrzymać każdy wóz ciężarowy, jadący po godzinie ósmej wieczór i przekonać się czy na nim nie znajdują się towary, przeznaczone na wywóz z powiatu.

Przekraczający niniejsze zarządzenie będą w myśl rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 23. sierpnia 1915 Dziennik rozporządzeń Nr. 30 surowo karani.

Jednocześnie znosi się tutejsze zarządzenie z dnia 15. stycznia 1916 Dziennik urzędowy część V. Nr. 79.

463.

F. A. Ex. Nr. 2399/17.

Obwieszczenie

dotyczące reorganizacyi służby skarbowej.

Od 1. października 1917 załatwianie wszelkich spraw w dziale podatków niestałych (podatki pośrednie, łącznie z monopolami skarbowemi i należytościami prawnemi) będzie w obrębie Jeneralnej Guberni wojskowej poruczone następującym Komendom powiatowym, przy których utworzone będą „referaty dla podatków niestałych“, mianowicie: w Piotrkowie, Kielcach, Radomiu i Lublinie.

W Kielcach dla powiatów: Pińczów, Jędrzejów, Busk, Sandomierz, Opatów i Kielce.

Wszystkie podania w sprawie podatków niestałych mają być adresowane od 1. października 1917 do Komendy powiatowej w Kielcach, referatu dla podatków niestałych. Te podania mogą być oddane albo bezpośrednio w Komendzie powiatowej w Kielcach albo w Komendzie straży skarbowej, przynależnej według miejsca.

464.

E. Nr. 16560/II/17.

Obwieszczenie

dotyczące kursu rubla.

Na zasadzie rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii Q. Op. Nr. 50305 kurs urzędowy rubla został oznaczony w czasie od 13. marca 1917 do 15 lipca 1917 na

100 rubli = 335 koron

na podstawie rozporządzenia N. K. A. M. V. Nr. 132235 w czasie od 16. lipca 1917 do 31. lipca 1917 na

100 rubli = 325 koron

na podstawie rozporządzenia N. K. A. Q. Op. Nr. 124491 w czasie od 1. sierpnia 1917 do 1. września 1917 na

100 rubli = 300 koron

na podstawie rozporządzenia N. K. A. Q. Op. Nr. 143908 w czasie od 1. września 1917 do 6. września 1917 na

100 rubli = 280 koron

na podstawie rozporządzenia N. K. A. L. Nr. 14p696 w czasie od 7. września 1917 do 11. września 1917 na

100 rubli = 270 koron

na podstawie rozporządzenia N. K. A. Q. Nr. 155509 w czasie od 12. września 1917 do 17. września 1917 na

100 rubli = 260 koron

i na podstawie rozporządzenia N. K. A. Q. 156701 poczynając od 18. września 1917 aż do dalszego zarządzenia na

100 rubli = 240 koron

465.

W. S. Nr. 78600.

Zarządzenia wykonawcze

Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego dotyczące obrotu zbożem i przetworami młynarskiemi.

W wykonaniu rozporządzeń z dnia 23. czerwca 1917 Dziennik rozporządzeń Nr. 58 w sprawie krajowej Rady gospodarczej oraz z dnia 3. lipca 1917 Dziennik rozporządzeń Nr. 59 w sprawie zajęcia zboża i przetworów młynarskich zarządza się co następuje:

§ 1.

Normy żywnościowe.

Jako najwyższą normę zużycia na żywność wyznacza się zarówno dla producentów (§ 3. rozporządzenia z dnia 3. lipca 1916) jak i dla uprawnionych do zaopatrzenia (§ 7. tegoż rozporządzenia) 250 gramów mąki na głowę i dzień czyli 91 1/4 kg mąki na głowę i rok, co odpowiada 114 kg zboża na głowę i rok. Dla osób ciężko pracujących (górnicy, robotnicy fabryczni i rolni) wyznacza się podwójną normę zużycia t. zn. 500 gramów mąki na dzień względnie 228 kg zboża na głowę i rok. Norma ta stosuje się jednak wyłącznie do samych robotników, nie zaś do ich rodzin. Przez ciężko pracujących robotników rolnych rozumi się mężczyzn w wieku od lat 18, pracujących fizycznie w cudzem gospodarstwie.

Powyższe zapotrzebowanie winno być liczone na okres od 1. sierpnia 1917 do 31. lipca 1918.

§ 2.

Normy paszy.

Jako najwyższą normę paszy ustanawia się: 370 kg owsa na konia i rok zarówno dla producentów jak i dla osób upoważnionych do zaopatrzenia (nieproducentów) 370 kg otrąb rocznie na konia lub wołu, będących własnością osób uprawnionych do zaopatrzenia, nie będących producentami.

Nadto wolno zatrzymać producentowi na zużycie we własnem gospodarstwie na paszę dla inwentarza żywego:

a) pośład; przy czyszczeniu zboża nie może jednak odchodzić na pośład więcej niż 5% omłóconego zboża:

b) otręby pozostałe po zmieleniu zboża przeznaczonego na wyżywienie własne względnie domowników;

c) w końcu należą się producentowi od PCZ otręby w stosunku 3 kg za każdych 100 kg dostarczonego żyta, pszenicy lub jęczmienia.

§ 3.

Zboże do siewu.

Jako najwyższą normę wysiewu na mórg (§ 3. rozporządzenie z dnia 3. lipca 1917) wyznacza się 100 kg bez względu na rodzaj zboża. Zboże pozostawione względnie nabyte do siewu, jednak nie użyte na ten cel, podlega zajęciu i winno jako nadwyżka być sprzedane Polskiej Centrali Zbożowej.

Rolnicy, którzy nie posiadają potrzebnego zboża do siewu, winni postarać się u komisyi powiatowej względnie gminnej o odpowiednie poświadczenie, na podstawie, którego mogą nabyć zboże siewne w Polskiej Centrali Zbożowej. Centrala może dostarczyć zboże wprost ze swoich magazynów lub też, pobrawszy zapłatę, zlecić odbiór bezpośrednio od wskazanego producenta.

Rolnikom wolno również zamienić pozostawione im zboże siewne na inne tego samego lub innego gatunku bądź to w PCZ, bądź to za jej zezwoleniem wprost u innego producenta.

Rolnikowi, który dostarcza zboża siewnego należy się prócz ceny obowiązującej *dodatek*, który wynosi:

a) *dla zwykłego nasienia*, uzyskanego przez staranne odczyszczenie normalnego towaru targowego 2 K za 100 kg;

b) dla *odsiewów* oryginalnych odmian hodowlanych oraz dla *kwalifikowanego zboża siewnego*, w obu wypadkach na podstawie atestu odnośnego Towarzystwa rolniczego 8 K za 100 kg.

Wrazie dostawy zboża dla Polskiej Centrali Zbożowej może producent wymagać zapłaty powyższego dodatku tylko w takim razie, jeśli PCZ żąda dostawy zboża siewnego.

§ 4.

Ceny. — Wyznaczenie ilości zboża przeznaczonej do oddania oraz terminów odstawy. — Komisye powiatowe i gminne.

Ceny zasadnicze unormowane w § 6. rozporządzenia z dnia 3. lipca 1917, płacone będą:

Właścicielom *większej własności* t. zn. obszaru powyżej 100 morgów za pierwsze 150 kg *ziarna* z każdego morga obsianego zbożem.

Właścicielóm *drobnej własności* t. zn. obszaru od 4 do 100 morgów za pierwsze 100 kg *ziarna* z każdego morga obsianego zbożem.

Właściciele *gospodarstw karłowatych* (poniżej 4 morgów) zwolnieni są od obowiązku dostawy zboża po cenach zasadniczych.

Za wszelkie ilości zboża, dostarczone po uskutecznieniu tamtych pierwszych dostaw, przy których obowiązuje cena zasadnicza, otrzymywać będzie dostawca prócz ceny, unormowanej w § 6. wyżej wymienionego rozporządzenia, *dodatek w wysokości* 10 K za 100 kg.

Dla odstaw zboża wyznacza się następujące *terminy*:

Z każdego morga obsianego zbożem winni dostarczyć:

	właściciele posiadłości	
	większej	*mniejszej*
do 15. października 1917	$1/2$ q	$1/4$ q
do 1. stycznia 1918	$1/2$ q	$1/2$ q
do 1. marca 1917	$1/2$ q	
do 1. maja 1917	resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania	resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania

Wyznaczenie ilości zboża, którą producent może zatrzymać na *własną potrzebę* oraz ilości przeznaczonej *do oddania* jest zadaniem Komisyi powiatowej względnie gminnej. W szczególności przeprowadza to zadanie wobec właścicieli większej posiadłości Komisya powiatowa, zaś wobec właścicieli mniejszej posiadłości Komisye gminne.

Komisya powiatowa względnie gminna ma prawo wezwania na swe zebrania producentów i żądania od nich wszelkich wyjaśnień w myśl § 4. rozporządzenia z dnia 3. lipca 1917.

Komisyi przysługuje również prawo zwiedzania in gremio lub przez delegowanych w tym celu członków gospodarstw poszczególnych producentów celem zebrania na miejscu potrzebnych dat.

Komisye mają w końcu prawo korzystania z wszelkich dat statystycznych zebranych przez Komendę powiatową.

Członkom Komisyi należy się za każdy pełny dzień urzędowania w okresie pracy nad sporządzeniem paszportów zbożowych (§ 5.) dyeta dzienna w wysokości 6 K, członkom Komisyi powiatowych ponadto zwrot kosztów podróży. Komisya ma nadto prawo przyjmowania w miarę potrzeby płatnych funkcyonaryuszy dla prowadzenia robót kancelaryjnych. Koszta połączone z działalnością Komisyi KRG sposób urzędowania Komisyi określone będą szczegółowo w instrukcyi wydanej przez Wydz. Wyk. KRG.

§ 5.

Paszport zbożowy.

Na podstawie zebranych dat stwierdza komisya:

a) *ogólny obszar obsiewu* danego gospodarstwa, ogólną ilość *ludzi* oraz *inwentarzy* do danego gospodarstwa należących, oraz ogólną przypuszczalną ilość wyprodukowanego *zboża*;

b) ilość zboża, przeznaczonego na *pokrycie własnej potrzeby* gospodarstwa według norm podanych w §§ 1.—3.;

c) tę część powyższej ilości, która może być *zmieloną*.

Uwaga: W paszporcie zbożowym wydanym producentowi wpisuje się jako ilość dozwoloną do zmielenia tyle tylko, ile wypada na producenta, jego rodzinę i domowników, ilości natomiast dozwolone do zmielenia służbie producenta pobierającej ordynaryę wpisane będą do książek kontroli zużycia, wydawanych osobno każdemu ze służących.

d) *Ilość zboża*, którą producent będzie miał *do oddania* dla PCZ;

e) tę *część ilości*, za którą należy się tylko *cena zasadnicza*, unormowana w § 6. rozporządzenia z dnia 3. lipca br.;

f) *terminy*, w których odstawa zboża wymienionego w punktach d) i e) winna być uskuteczniona,

oraz magazyn odbiorczy względnie stacyę kolejową, do której producent ma zboże odstawić. Wszystkie te daty zamieszcza Komisya w paszporcie zbożowym.

Komisya wydaje również książki kontroli zużycia mieszkającej na wsi ludności bezrolnej oraz służbie, pobierającej ordynaryę, wymieniając w nich ilość zboża, do jakiej właściciel tego paszportu ma prawo i podając źródło, z którego ma je otrzymać. (Magazyn PCZ lub spichrz chlebodawcy).

Paszport otrzymuje do ręki producent. Od orzeczenia zawartego w paszporcie może producent wnieść rekurs do Komisyi, która zostanie stworzoną na podstawie osobnego zarządzenia.

Rekurs nie wstrzymuje wykonania odstaw, przepisanych paszportem zbożowym. Wszystkie dane zawarte w paszporcie, wciąga Komisya do osobnego wykazu ogólnego, który — niezwłocznie po zestawieniu go dla każdej miejscowości (folwarku, wsi lub osady) — przesyła się w kopii do filii powiatowej PCZ. Komisya sporządza również oddzielne wykazy mieszkającej na wsi ludności bezrolnej, która ma prawo do nabycia zboża z magazynów PCZ.

Kierownik filii PCZ rozdziela wyciągi z tych wykazow lub ich odpisy między poszczególnych zastępców PCZ stosownie do okręgów, w których mają uskutecznić odbiór zboża.

§ 6.

Odbiór zboża. — Zastępcy PCZ. Potwierdzenie odstaw.

Do odbioru zboża uprawnieni są wyłącznie zastępcy Polskiej Centrali Zbożowej. Zastępcami mogą być urzędnicy PCZ, spółki rolne, firmy handlowe, młyny itd.

Zastępców mianuje dyrekcya PCZ lub z jej upoważnienia kierownik filii i zaopatruje ich odpowiedniemi legitymacyami. Legitymacye te muszą posiadać pieczątkę PCZ i podpis dyrektora Centrali względnie kierownika filii, oraz fotografię i podpis właściciela legitymacyi, nadto muszą być w niej wymienione rodzaje produktów, do których kupna legitymacya daje prawo, oraz okręg, na którego obszar uprawnienie się rozciąga. Każdy zastępca PCZ winien przed rozpoczęciem czynności zgłosić się u odnośnej Komendy powiatowej i przedłożyć swą legitymacyę do zatwierdzenia.

Przy odstawie zboża winien zastępca potwierdzić dostawcy odbiór w paszporcie zbożowym i równocześnie wciągnąć odstawę do znajdującego się u niego wykazu.

Do paszportu względnie wykazu odstaw zaciąga zastępca PCZ także ilość zboża, wydanego wprost przez producenta na zlecenie PCZ (§§ 3., 14. i 15 b).

§ 7.

Odstawa. — Podwody.

Producent winien w zasadzie dokonać odstawy zboża do miejsca odbioru własnemi furmankami. Jeśli miejsce odbioru leży dalej niż na 7 km od miejsca produkcyi, w takim razie należy mu się za każdy dalszy kilometr wynagrodzenie w wysokości 30 h od 100 kg.

Uwaga: Za podstawę obliczenia odległości bierze się dla właścicieli większej własności spichrz dla właścicieli mniejszej posiadłości środek danej wsi bez względu na miejsce zamieszkania danego producenta. Przestrzeni poniżej $1/2$ km nie uwzględnia się, powyżej $1/2$ km liczy się za pełny kilometr. W każdym magazynie odbiorczym winien znajdować się wykaz odległości poszczególnych miejscowości danego okręgu od magazynu, zatwierdzonego przez Komendę powiatową.

Jeśli producent nie jest w możności dokonania odstawy własnemi furmankami w przepisanym terminie, w takim razie winien zgłosić to na czas Komisyi, która mu wystawiła paszport zbożowy. Komisya zwróci się do Komendy powiatowej o dostarczenie potrzebnej ilości podwód w drodze przymusowej.

Za podwody. dostarczone do odstawy zboża należy się od każdych 100 kg wynagrodzenie w kwocie 30 h za kilometr. Wynagrodzenie za podwody wypłaci magazyn odbierający, przyczem — jeśli odstawy dokonano furmankami nienależącemi do producenta — potrąca mu się przy wypłacie za zboże tyle, ile kosztował przewóz na odległość, na którą producent obowiązany był odstawić bezpłatnie (ustęp I. niniejszego paragrafu).

O podwody potrzebne do przewozu zboża z magazynów odbiorczych do stacyi kolejowej lub do magazynów rządowych winien odnośny zastępca PCZ zwrócić się do Komendy powiatowej, która zarządzi dostarczenie potrzebnych podwód za powyżej oznaczonem wynagrodzeniem, płatnem przez PCZ.

§ 8.

Legitymacye dla transportu kołowego.

Jako legitymacya dla transportu kołowego zboża lub przetworów młynarskich przy odstawie do magazynu odbiorczego lub przy przewozie zboża, przeznaczonego do zmielenia na własną potrzebę producenta służy paszport zbożowy.

We wszystkich innych wypadkach może się przewóz odbywać tylko na podstawie poświadczenia, wydanego przez zastępcę PCZ.

§ 9.

Transport koleją i statkiem w obrębie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Transport kolejowy zboża i produktów młynarskich przesyłanych przez PCZ może się odbywać tvlko na podstawie numerowanych listów przewozowych, zaopatrzonych pieczątką i podpisem dyrektora. Transporty przeznaczone dla Zarządu wojskowego nadawane będą na podstawie wojskowych listów przewoźnych, wystąwionych przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

Transport statkiem (galarami) odbywa się na podstawie legitymacyi transportowej, wydanej przez dyrekcyę PCZ, opatrzonej pieczątką i podpisem dyrektora.

§ 10.

Rozdział zboża i produktów młynarskich.

Rozdział zboża, nabytego przez PCZ, jakoteż produktów młynarskich odbywa się na podstawie planu rozdzielczego ułożonego przez wydział wykonawczy Krajowej Rady gospodarczej a zatwierdzonego przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

Z wyjątkiem owsa, zboża przeznaczonego na sprzedaż, do siewu lub do przeróbki w celach przemysłowych, jakoteż tej części zboża, którego dostawę w ziarnie zastrzeże sobie Zarząd wojskowy winny być w zasadzie wszystko zboże zmielone w własnym Zarządzie PCZ i dostarczone odbiorcom w formie mąki i kaszy względnie otrąb.

§ 11.

Normy przemiału. — Wynagrodzenia za zmielenie.

Przy przemiale pszenicy lub żyta na mąkę musi być ze 100 kg zboża uzyskanych conajmniej 80 kg mąki, zaś przy przemiale jęczmienia conajmniej 68 kg mąki lub kaszy.

Na rozkurz liczone być mogą najwyżej 4% zboża.

Oszczędności na przyznanych 4% rozkurzu, osiągnięte przy przestrzeganiu z resztą obowiązujący przepisów co do przemiału zboża, są własnością młyna, mogą być jednak sprzedane tlyko PCZ. Za zmielenie 100 kg zboża wyznacza się wynagrodzenie w kwocie 6 K przy przemiale na mąkę pytlową, 4 K przy przemiale na mąkę razową, 8 K przy przemiale na kaszę.

Z powyższego wynagrodzenia otrzyma jednak młynarz tylko 5 K za mąkę pytlową, 3 K 50 h za razówkę a 2 K za kaszę,ząś pozostała 1 K przy mące pytlowej lub kaszy a 50 h przy razówce, przeznaczone zostaną na fundusz dyspozycyjny KRG, który użyty zostanie na odszkodowania dla młynów zamkniętych. Pieniądze nieużyte na ten cel rozdzielone zostaną między młyny pracujące w stosunku do ilości zmielonego przez nie zboża.

§ 12.

Młyny.

Pozwolenia na otwarcie młynów udziela Komenda powiatowa na wniosek wydziału wyk. Krajowej Rady gospodarczej. Celem uzyskania tego pozwolonia winni właściciele młynów zgłosić się pisemnie u kierownika powiatowej filii PCZ z podaniem dokładnego adresu, siły popędowej, poruszającej młyn, ilości kamieni względnie walców, oraz dziennej normalnej wydatności pracy.

Kierownik filii przedłoży to podanie po zaopatrzeniu ich odpowiedniemi uwagami Wydziałowi wyk. KRG za pośrednictwem dyrekcyi PCZ do rozpatrzenia.

Młyny, które uzyskają pozwolenie na puszczenie ich w ruch, podzielone zostaną na:

a) młyny gospodarskie, przeznaczone do przemielenia tego zboża, które producenci uprawnieni są zostawić sobie na własne potrzeby i dla swojej służby i czeladzi lub tego zboża, które mają prawo mleć bezrolni mieszkańcy wsi i osad (§ 14.).

Każdy z tych młynów obowiązany prowadzić dziennik, w którym się zapisuje nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza dowiezionego zboża względnie jego paszportu zbożowego (książki kontroli zużycia) ilość i rodzaj zboża, uzyskane z niego produkty i dzień ich wydania.

Przemiał dozwolony jest tylko za okazaniem paszportu zbożowego (książki kontroli zużycia), w którym zapisuje się ilość i rodzaj mielonego zboża, oraz dzień wydania uzyskanych cen produktów;

b) młyny kontraktowe przeznaczone do przemielenia zboża zakupionego przez PCZ. Młyny takie mogą działać ewentualnie w charakterze zastępców PCZ i mogą mleć zboże albo za stałem wynagrodzeniem od cetnara metrycznego lub też kupować zboże i sprzedawać mąkę po stale oznaczonej cenie Młyny kontraktowe winny prowadzić dokładne zapiski dzienne w księgach, wykazując przychód i rozchód oraz rodzaj zboża względnie przetworów młynarskich jakoteż każdoczesny zapas tychże.

Młyny działające w charakterze zastępców PCZ, obowiązane są ponadto do prowadzenia ksiąg, przepisanych dla tychże zastępców.

PCZ ma prawo umieszczać stale lub przejściowo w młynach zarówno gospodarskich jak i w kontraktowych swoich urzędników i powierzać im kontrolę tych młynów pod każdym względem, w szczególności zaś prowadzenie ksiąg i wypełnienie odnośnych dat w paszportach zbożowych.

§ 13.

Pokrycie zapotrzebowania Zarządu armii.

Zboże względnie produkta młynarskie przeznaczone według planu rozdzielczego (§ 10.) na pokrycie zapotrzebowania armii odbierać będzie od PCZ referent rolniczy Komendy powiatowej względnie jego organa pomocnicze.

§ 14.

Zaopatrzenie ludności nierolniczej.

Rozdział zboża względnie produktów młynarskich, przeznaczonych na pokrycie zapotrzebowania ludności uprawnionej do zaopatrzenia (nieproducentów) może się odbywać:

a) Przez dostarczenie zboża i przetworów młynarskich komitetom aprowizacyjnym;

b) przez bezpośrednią sprzedaż konsumentom w sklepach i składach założonych przez PCZ;

c) przez udzielenie ludności uprawnionej do zaopatrzenia pozwolenia na odbiór zboża opłaconego w filii PCZ wprost od producentów i przemiał tegoż w młynach gospodarskich. Ten ostatni sposób może być stosowany tylko do ludności nierolniczej, mieszkającej na wsi.

§ 15.

Przeróbka zboża w celach przemysłowych.

Przeróbka zboża w celach przemysłowych dozwoloną jest tylko za pisemnem zezwoleniem, udzielonem danemu przedsiębiorstwu przez c. i k. Jen. Gub. Woj.

O ileby istniał zamiar puszczenia w ruch poszczególnych gałęzi przemysłu, przerabiającego zboże, zostanie to zawczasu ogłoszone z wezwaniem przedsiębiorców do wniesienia stosownych podań. Dopóki to nie nastąpi, jest wnoszenie wszelkich podań w tej sprawie bezcelowem.

Dostarczenie zboża, przeznaczonego na przeróbkę w celach przemysłowvch, jest zadaniem PCZ, która może:

a) dostarczyć tego zboża ze swych składów, albo

b) po pobraniu należności za zboże udzielić zezwolenia na odbiór tegoż wprost od producenta.

§ 16.

Ceny sprzedaży zboża i przetworów młynarskich.

Ceny, po których PCZ winna sprzedawać zboże oraz przetwory młynarskie, ustanowione zostaną osobnem zarządzeniem, wydanem na podstawie uchwały kraj. Rady gosp. z uwzględnieniem kalkulacyi cen, przedłożonej przez dyrekcyę PCZ.

§ 17.

Środki kontrolne.

Dopilnowanie wykonania wszystktch powyższych zarządzeń, w szczególności nadzór nad działalnością powiatowych filii PCZ oraz komisyi powiatowych i gminnych poleci Komenda powiatowa referentowi rolniczemu oraz przydzielonym mu organom pomocniczym (inspektorom zbożowym).

W szczególności jest ich zadaniem:

Popieranie i kontrolowanie prac komisyi powiatowych i gminnych przy zbieraniu dat odnoszących się do powierzchni zajętej pod uprawę poszczególnych roślin, przy szacowaniu wysokości plonów, przy obliczeniu ilości produktów, które producent ma prawo zatrzymać na pokrycie własnego zapotrzebowania, przy wystawianiu paszportów zbożowych, przy udzielaniu poświadczeń uprawniajacych do odbioru zboża (§ 3., 14. c, 15. b) itd.;

b) pópieranie i kontrolowanie pod każdym względem działalności administracyjnej i handlowej odnośnej filii PCZ, w szczególności ułatwianie odstawy nabytych produktów furmankami, koleją czy statkiem, kontrolowanie przemiału i rozdziału nabytych produktów;

c) kontrolowanie producentów co do prawdziwości dat, podanych komisyom jak i co do wypełnienia obowiązków dostawy wobec Polskiej Centrali Zbożowej. Zarzadzenie wrazie potrzeby, w porozumieniu z kierownikiem filii PCZ i komisyą pow. względnie gminną potrzebnych środków przymusowych (§ 18.).

Dla spełnienia tych zadań przysługuje referentom rolniczemu względnie wyznaczonym przezeń siłom pomocniczym prawo:

a) uczestniczenia w zebraniach i czynnościach urzędowych komisyi powiatowej i komisyi gminnych;

b) prawo wglądu w księgi i zapiski zastępców PCZ, młynów, producentów i komitetów aprowizacyjnych oraz sklepów trudniących się sprzedażą zboża względnie mąki;

c) prawo kontrolowania magazynów i składów PCZ, zabudowań gospodarskich producentów, oraz sklepów trudniących się sprzedażą zboża lub przetworów młynarskich.

§ 18.

Środki przymusowe.

Jeśli producent wzbrania się przed odstawą zboża lub nie odstawi go z uwzględnieniem ustępu III. § 7.

w terminie, przepisanym mu w paszporcie zbożowym, wówczas winien zastępca, któremu powierzono zakupno zboża w odnośnym okręgu, zgłosić to u kierownika filii, który zwróci się do odnośnej Komendy powiatowej o zarządzenie środków przymusowych.

Za zboże dostarczone w drodze przymusowej winna PCZ w każdym razie zapłacić pełną cenę odbioru. Z ceny tej należy się jednak producentowi w zasadzie tylko połowa. Co do drugiej połowy orzeknie Komenda powiatowa czy

a) ma być również wypłaconą producentowi, czy też

b) ma być w części lub w całości uznana za przepadłą i użytą na cele wyżywienia ubogiej ludności.

Orzeczenie pod a) wyda Komenda w tych wypadkach, gdzie ze strony producenta nie zachodziła zła wola, lecz tylko brak środków potrzebnych do wykonania odstawy, orzeczenie pod b) w tych wypadkach, w których stwierdzoną została zła wola producenta.

Od orzeczenia Komendy przysługuje producentowi prawo rekursu do Jen. Gub. Wojsk. Rekurs ten winien być wniesiony za pośrednictwem miejscowej komisyi powiatowej lub gminnej, która ze swemi uwagami przesyła do Jen. Gub. Wojsk.

§ 19.

Pouczenie o środkach karnych.

Karom, przewidzianym w § 10. rozporządzenia z dnia 3. lipca 1917 Dz. rozporz. Nr. 59 podlega w szczególności:

1. Kto rozmyślnie ukrywa lub zataja, względnie uszkadza, niszczy, usuwa albo też bez pozwolenia przerabia, miele, zużywa, spasa, kupuje, lub sprzedaje zapasy zboża lub produktów młynarskich będących w jego posiadaniu lub w przechowaniu u niego.

2. Kto rozmyślnie zużywa na inne cele zapasy zboża, pozostawione mu względnie nabyte przez niego jako nasienie.

3. Kto nabywa zapasy zboża lub przetworów młynarskich od osób nie mających uprawnienia do ich sprzedaży lub kupuje je, nie mając do tego upoważnienia.

4. Zastępca PCZ, który przy kupnie względnie sprzedaży zboża i przetworów młynarskich przekroczy zobowiązania, nałożone nań rozporządzeniami i przepisami władzy.

5. Młynarz lub ustanowiony przez PCZ dozorca młyna, który nie przestrzega obowiązujących go przepisów.

Surowsze kary przewidziane są za przekroczenie § 2. rozporządzenia z dnia 21. lutego 1917 Dz. rozp. Nr. 29 dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszaniu obowiązków dostawy.

Odnośne postanowienie karne brzmi:

Kto zapasy, których nie potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, na zasiew, paszę dla bydła lub dla prowadzenia własnego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego (§ 5. rozporządzenia Najw. Wodza Armii Nr. 61 z dnia 11. czerwca 1916 dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych) zatają z naruszeniem obowiązku zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, albo usuwa je przed zajęciem lub oddaniem, popełnia zbrodnię i będzie karany więzieniem do dwóch lat. Obok aresztu nałożyć można grzywnę do dwudziestu tysięcy koron.

Przedmioty, przez których kupno lub sprzedaż naruszono niniejsze zarządzenia tudzież cena kupna za nie ulegają w myśl § 11. rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Dz. rozporz. Nr. 61 konfiskacie i będą użyte przez Komendę powiatową dla wyżywienia ludności.

466.

W. S. Nr. 79341.

Zarządzenia wykonawcze

w sprawie obrotu ziemniakami.

W wykonaniu rozporządzenia Jen. Gub. Wojsk. W. S. 79341/17, dotyczącego zajęcia ziemniaków, zarządza się co następuje:

§ 1.

Normy żywnościowe.

Jako najwyższą normę zużycia na żywność, wyznacza się:

a) dla producentów, ich domowników i służby oraz dla wszelkich robotników ciężko pracujących 1 kilogram ziemniaków na głowę i dzień;

b) dla innych uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów) 400 gramów na głowę i dzień.

§ 2.

Normy paszy.

Jako najwyższą normę żywienia dla inwentarzy wyznacza się na przeciąg roku

na konia wieku powyżej 2 lat
na sztukę bydła rogatego powyżej 6 miesięcy
na świnie powyżej 3 miesięcy
po 10 centnarów metrycznych.

Zapotrzebowanie sztuk młodszych musi być pokryte z ilości pozostawionych na podstawie powyższych norm dla starszych sztuk.

§ 3

Ziemniaki na nasienie.

Jako nasienie wolno zużyć najwyżej 12 centnarów metrycznych ziemniaków na mórg. Ziemniaki pozostawione względnie nabyte jako nasienie a nie zużyte na ten cel, podlegają zajęciu i winny być jako nadwyżka sprzedane PCZ.

Zaopatrzenie w nasienie rolników, nie posiadających tegoż oraz ewentualna zmiana, odbywa się w sposób przewidziany w § 3 zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem (W. S. 78600).

§ 4.

Wyznaczenie ilości ziemniaków, przeznaczouych do oddania. — Terminy oddania.

Wyznaczenie ilości ziemniaków, które producent ma prawo zatrzymać na pokrycie własnych potrzeb oraz tych ilości, które winien oddać PCZ, jest zadaniem komisyi powiatowych względnie gminnych, przyczem znajdują zastosowanie postanowienia, wydane dla tych komisyi w zarządzeniach wykonawczych, dotyczących obrotu zbożem (W. S. 78600). Z ilości wyznaczonej do oddania, winni producenci oddać: do 15. października 1917 conajmniej $^1/_5$ część (20%), do 15. grudnia 1917 conajmniej dalsze $^2/_5$ części (40%), do 15. kwietnia 1918 dalszą $^1/_5$ część (20%), do 1. czerwca 1918 ostanią $^1/_6$ część (20%) oraz resztę nadwyżki, pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania. Podczas mrozów wolno producentowi odstawić ziemniaki tylko na wyraźne żądanie odbiorcy.

§ 5.

Odbiór ziemniaków. — Odstawa. — Dowóz.

Do odbioru ziemniaków uprawnieni są w obrębie Jen. Gub. Wojsk. z wyjątkiem chełmskiego, hrubieszowskiego i tomaszowskiego, co do których wydane zostanie osobne zarządzenia wyłącznie zastęcy PCZ, opatrzeni w odpowiednie legitymacye, którzy potwierdzają dostawcy odbiór w paszporcie zbożowym i wciągają dostawę do swych wykazów.

Producent winien w zasadzię dokonać odstawy do miejsca odbioru własnemi furmankami. Jeśli miejsce odbioru leży dalej niż na 7 km od miejsca produkcyi, w takim razie należy mu się za każdy dalszy kilometr wynagrodzenie w wysokości 30 h od 100 kg. Przy dostawie wczesnych stołowych ziemniaków w miesiącu sierpniu po cenie 38 K za 100 kg, nie należy się dostawcy żadne wynagrodzenie za odstawę, gdyż cenę tę należy rozumieć loco stacya kolei bez względu na odległość od miejsca produkcyi.

Wszelkie postanowienia, odnoszące się do odstawy zboża, zawarte w § 7 zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem, znajdują odpowiednie zastosowanie także do odstawy ziemniaków.

§ 6.

Potrącenia z ceny.

Dla wyrównania różności we wadze, wynikłej ze zanieczyszczenia ziemią liczonych będzie przy odstawie 103 kg ziemniaków, normalnie ziemią zanieczyszczonych, za 100 kg. Jeśliby zanieczyszczenie ziemą wynosiło więcej niż 3%, w takim razie przysługuje odbiorcy prawo do odpowiednio większych potrącen a to na podstawie ugody z dostawcą, gdyby zaś ta nie doszła do skutku, na podstawie próby przeprowadzonej na miejscu przy odbiorze.

Za ziemniaki, które wskutek uszkodzenia, nadgnięcia, nadmarznięcia itp., nie posiadają pełnej wartości użytkowej, należy się tylko cena odpowiadająca rzeczywistej wartości użytkowej takich ziemniaków.

§ 7.

Legitimacye transportowe.

Przy przewozie ziemniaków obowiązują legitymacye transportowe, przewidziane dla przewozu zboża w §§ 8. i 9. zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem (W. S. Nr. 78600).

§ 8.

Rozdział ziemniaków.

Rozdział ziemniaków, nabytych przez PCZ, odbywać się będzie na podstawie planu rozdzielczego ułożonego przez Wydział Wyk. K. R. G. a zatwierdzonego przez c. i k. Jen. Gub. Wojsk.

§ 9.

Zaopatrzenie ludności nierolniczej.

Zaopatrzenie ludności nierolniczej odbywać się może:

a) przez bezpośrednią sprzedaż ziemniaków ze składów PCZ;

b) przez dostarczenie tychże komitetom aprowizacyjnym;

c) przez udzielenie komitetom aprowizacyjnym i spółkom żywnościowym upoważnienia do kupna ziemniaków wyznaczonych do tego celu rejonach zakupu;

d) przez udzielenie ludności, uprawnionej do zaopatrzenia pozwolenia na odbiór ziemniaków, zapłaconych we filii PCZ, wprost od producenta.

Dla zaopatrzenia ludności miejskiej we wczesne ziemniaki stołowe, wolno producentowi aż do końca miesiąca sierpnia dowozić je na targi miejskie i sprzedawać je wprost konsumentom, z wykluczeniem pośredników. Ilość ziemniaków w ten sposób sprzedanych, nie może przenosić 10% ogólnej ilości ziemniaków wyprodukowanych przez danego producenta.

§ 10.

Przeróbka ziemniaków w celach przemysłowych.

Przeróbka ziemniaków w celach przemysłowych dozwolona jest tylko za pisemnem zezwoleniem, udzielonem danemu przedsiębiorstwu przez c. i k. Jen. Gub. Wojsk.

Podania o udzielenie takiego zezwolenia należy wnosić tylko wrazie wezwania przedsiębiorców osobnemi ogłoszeniami.

Na pokrycie zapotrzebowania ziemniaków dla przeróbki w celach przemysłowych może PCZ.:

a) pozostawić producentowi, będącemu równocześnie właścicielem przedsiębiorstwa przerabiającego ziemniakami, ziemniaki przeznaczone do oddania;

b) zezwolić na odbiór tychże wprost u producentów, za pobraniem należnej zapłaty;

c) dostarczyć tychże ze swych zapasów.

§ 11.

Ceny sprzedażne ziemniaków.

Ceny, po których PCZ winna sprzedawać ziemniaki, ustalone zostaną osobnem zarządzeniem.

§ 12.

Środki kontrolne, przymusowe i karne.

Postanowienia i pouczenia zawarte w §§ 19., 18. i 19. zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem (W. S. 78600) znajdują odpowiednie zastosowanie także dla zarządzeń w sprawie obrotu ziemniaków.

467.

E.-Nr. 15448.

Zarządzenia wykonawcze

Jen. Gub. Woj. do rozporządzenia ogłoszonego dnia 18. lipca 1917 o handlu prosem, hreczką, ziarnem strączkowem oraz innemi nasionami. Reguły handlowe dla PCR.

1. Prawo zakupywania przez PCR.

Kupno i sprzedaż ziemipłodów wymienionych w § 1. pomienionego roporządzenia, powierza się PCR w Lublinie. Wszelkie legitymacye dla zakupna powyższych płodów wystawione przez inne władze, tracą temsamem swą ważność. Natomiast jast PCR zobowiązana objąć umowy z producentami przez Jen. Gub. Woj. już zawarte w sprawie dostawy nasion wyrzyw.

2. Zastępcy PCR.

PCR jest uprawnioną do ustanawiania swoich zastępców do zakupywania i sprzedaży wyżej wymienionych płodów. Każdy zastępca otrzymuje legitymacyę, wystawioną przez PCR a zaopatrzoną w podpis komisarza rządowego. Legitymacyę tą ma przed rozpoczęciem swej czynności handlowej przedłożyć do zaawizowania tej komendzie powiatowej, w której obrębie ma jako zastępca działać.

3. Legitymacye transportowe.

Każdy zastępca PCR otrzymuje od niej legitymacyę transportową w formie książki z kartkami do kalkowania bieżąco numerowanemi. W książkę tę wpisuje każdą zawartą umowę kupna względnie sprzedaży. Kopia umowy pozostaje w książce, oryginał służy jako legitymacya dla transportu kołowego aż do miejsca odbioru (magazyn odbiorczy, stacya załadowcza) a to bez względu na to, czy miejsce to leży w tymsamym, czy w innym powiecie. Legitymacye, wvdane stronom, mają być przez nie po oddaniu względnie odbiorze towaru zastępcy PCR zwócone.

4. Transport koleją i statkiem w obrębie Jen. Gub. Woj.

Transport kolejowy produktów, przesyłanych przez PCR, może się odbywać tylko na podstawie numerowanych listów przewozowych, zaopatrzonych pieczątką i podpisem dyrektora. Transporta przeznaczone dla zarządu wojskowego, nadawane będą na podstawie wojskowych listów przewoźnych, wystawionych przez Jen. Gub. Woj. Transport statkiem (galarami) odbywa się na podstawie legitymacyi transportowej, wydanej przez dyredcyę PCR, opatrzonej pieczątką i podpisem dyrektora.

5. Ceny zakupu.

Jako ceny zakupu, które mają być płacone producentom przez PCR, ustanawia się:

proso	80	ośmdziesiąt	koron
hreczka	70	siedmdziesiąt	koron
wyka	70	siedmdziesiąt	koron
bobik	80	ośmdziesiąt	koron
łubin	50	pięćdziesiąt	koron

Powyższe ceny rozumieją się za 100 kilogramów czystego, suchego, zdatnego na nasienie towaru loco najbliższe miejsce odbioru tj. magazyn PCR lub stacya załadowcza.

Jeżeli towar nie jest jakościowo pełno wartościowym, to cena może uledz redukcyi procentowej według utartych zwyczajów handlowych.

Ustanowienie cen wszelkich innych płodów i nasion, których kupno i sprzedaż powierzono PCR, a których cen nie wymieniono powyżej, pozostawia się narazie swobodnemu porozumieniu pomiędzy producentami a PCR.

6. **Ceny sprzedaży.**

Ceny maksymalne, po których płody i nasiona wolno PCR sprzedawać, wynoszą:

a) Cenę sprzedaży tych płodów, których ceny zakupu w punkcie 5. ustanowiono, oblicza się przez dodanie do ceny odbiorczej danego płodu loco miejsce odbioru kwoty szesnaście koron.

Cena sprzedaży rozumi się bez worka franco wagon stacya załadowania.

W różnicy ceny sprzedaży i ceny zakupu ma się znaleść dla PCR pokrycie kosztów zarządu, manipulacyi, magazynowania, przewozu, ubezpieczenia i oprocentowanie kapitału oraz zysku kupieckiego. Powyższe wyznaczenie różnicy ceny sprzedaży i kupna ważnem jest na razie na przeciąg dwóch miesięcy. Po upływie tego czasu zostanie ponownie uregulowanem na podstawie bilansu za ten okres sporządzić się mającego.

b) Cceny sprzedaży tych płodów i nasion, dla których w punkcie 5. nieustanowiona jest chwilowa konjunktura handlowa, PCR ma w ten sposób ustanawiać, aby zysk brutto przeciętnie 15% nie przekraczał.

7. **Pokrycie zapotrzebowania nasion.**

Rolnicy, którzy zamierzają zapotzebowanie nasion będących w obrocie handlowym PCR pokryć przez zakupno, mają to zapotrzebowanie zgłosić PCR najdalej do końca stycznia 1918.

8. **Plan podziału.**

Podział zapasów zbóż strączkowych, prosa, hreczki oraz innych nasion zakupić się mających przez PCR na odpowiednie ilości dla pokrycia zapotrzebowania nasion dla gospodarstw wojskowych, dla gospodarstw prywatnych w kraju, dla celów aprowizacyi ludności oraz decyzya co do zużytkowania nadmiaru pozostającego po pokryciu wyżej wymienionych potrzeb ma nastąpić na podstawie planu, który ma wypracować KRG, a który podlega zatwierdzeniu przez Jen. Gub. Woj.

9. **Fundusz rezerwowy.**

PCR tworzy fundusz rezerwowy po myśli artykułu VII. rozporządzenia a KRG przeznaczając na ten cel 4% wartości sprzedanego towaru.

Czystym zyskiem PCR dysponuje KRG na cele rolniczo-kulturalne kraju.

468.

E.-Nr. 12640.

Obwieszczenie

dotyczącego zajęcia zapasów siana.

W uzupełnieniu rozporządzenia E. Nr. 12640 z dnia 6. lipca 1917 dotyczącego zajęcia zapasów siana, zwraca się szczególną uwagę producentom, iż kupcy zaopatrzeni w legitymacye wystawione przez Polską Centralę Paszy lub też kupcy Centrali Zakupu Paszy po lewej stronie Wisły upoważnieni są do zajęcia zapasów siana.

Producentowi należy pozostawić dla wyżywienia swego bydła, bez różnicy czy to koń, wół, krowa, jałówka lub ciele, **po 2 cetnary metryczne** siana dla każdej sztuki, reszta zaś musi być oddaną kupcom i niezwłocznie przez takowych przy odbiorze zapłaconą.

Zażalenia na kupców należy kierować do Polskiei Centrali Paszy w Lublinie jak również jednocześnie donieść o tem do c. i k. Komendy Powiatowej.

469.

W. F. Nr. 81048/17.

Przepisy wykonawcze

dotyczące obrotu nasionami roślin oleistych.

W wykonaniu rozporządzenia z dnia 20. lipca 1917, Dziennik rozporządzeń Nr. 68 dotyczącego zajęcia nasion roślin oleistych, ogłasza się co następuje:

§ 1.

Nasienie.

Na zasiew należy pozostawić producentom ilość określoną w § 3. wyżej wymienionego rozporządzenia. Powierzchnia przeznaczona pod uprawę, może być natychmiast ustaloną umową, zawartą przez producentów w oddziele gospodarczym Komendy powiatowej na warunkach tegorocznych.

Pozostawione na zasiew nasiona roślin oleistych, które nie zostały na ten cel zużyte, podlegają zajęciu i mają być oddane Komendzie powiatowej.

Rolnicy, nie posiadający potrzebnej ilości nasienia na zasiew lub posiadający tylko pewną część tegoż, mają prosić o przydzielenie odpowiedniej ilości nasienia w oddziele gospodarczym odnośnej Komendy powiatowej.

Oddział gospodarczy przydzieli nasienie wrazie uznania prośby za uzasadnioną.

Jako ceny sprzedaży obowiązują za 100 kg:

za mak . . . . K 275.—
za len, rzepak, konopie, gorczycę K 150.—
za lniankę . . . . K 100.—

§ 2.

Ceny.

W § 6. wyznaczone ceny odbioru będą wypłacane tym producentom, którzy nie zawarli z oddziałem gospodarczym umowy o uprawę i dostawę.

Za nasienie pszonaku obowiązuje jako cena jednolita K 90.— za 100 kg.

W wypadkach zawarcia umów z większą własnością obowiązują następujące ceny:

	Cena za 1 q	Premia dostawy za 1 q	Premia uprawy za 1 morg	Uwaga
	w koronach			
Mak . . .	200	50	150	Premia za dostawę należy się tylko za tę ilość, która została dostarczona, ponad 3 q z jednego morga, uprawionego roślinami oleistemi.
Rzepak zimowy	115	35	100	
Rzepak letni .	115	35	100	
Nasienie lnu .	115	35	100	
Nasienie konopi	115	35	100	
Gorczyca . .	115	35	100	
Lnianka . .	80	20	60	

Co do umów zawartych z właścicielami mniejszych posiadłości ziemskich obowiązują następujące ceny za 1 q;

maku	K 250.—
rzepaku zimowego i letniego . .	K 150.—
lnianki	K 100.—
pszonaku	K 60.—

§ 3.

Odbiór i zapłata.

Odbiór odbywa się analogicznie do postanowień § 6. niniejszego rozporządzenia.

Na składy dla dostawionego produktu będą zatrzymane obecne magazyny Centrali zużytkowania zboża i te magazyny Polskiej Centrali Zbożowej, w których pozostanie organ (magazynier) z ramiona E. V. Z. dla odbioru nasion roślin oleistych.

Co się tyczy jakości, to oprócz obniżenia ceny za produkt gorszej jakości zostaną ceny obniżone także wtedy, jeśli producent nie mogąc z powodu braku odpowiedniego składu przechować towaru u siebie, odstawi towar jeszcze niewyschnięty. Nadwyżka wagi spowodowana nadmierną zawartością wody znikająca po należytym wysuszeniu towaru zostanie strąconą w stosunku procentowym. O ile zanieczyszczenie towaru przekracza zwykłą miarę, wówczas może być towar na koszt producenta oczyszczony, a cena zapłacona za pozostały czysty towar, albo stosownie do stopnia zanieczyszczenia względnie domieszki cena odpowiednio obniżoną według uznania odbiorcy.

Do 30. września uskutecznioną będzie zapłata w kasie oddziału gospodarczego komendy powiatowej na podstawie kwitu wystawionego przez magazyn odbiorczy. Na termin po 30. wrzesnia 1917 zostaną wydane specyalne zarządzenia.

§ 4.

Podwody do odstawy.

Producent jest zasadniczo obowiązany do dostawy produktu własnemi podwodami aż do miejsca odbioru.

Jeżeli miejsce odbioru leży dalej niż 10 km od spichlerza posiadacza większej własności, czy też od środka wsi o ile chodzi o drobnych posiadaczy, wówczas za każdy dalszy kilometr otrzyma dostawca wynagrodzenie 30 h od cetnara metrycznego.

Jeśli producent nie jest w stanie wykonać dostawę za pomocą własnych podwód, ma o tem na czas zawiadomić oddział gospodarczy odpowiedniej Komendy powiatowej, który w razie potrzeby zabezpieczy sobie podwody drogą przymusu.

Jeżeli w danej gminie niema potrzebnej ilości koni należy rozporządzić, by dostarczyły ich sąsiednie gminy. Za dostarczenie podwód przy dostawie nasion roślin oleistych wynosi zapłata od 100 kg i 1 km 30 h. Wynagrodzenie to będzie wypłacać oddział gospodarczy Komendy obwodowej i strącać odpowiednią należytość przy wypłacie za dostarczone nasienie. Transportem z magazynu odbiorczego do kolei ma zająć się oddział gospodarczy, który winien w tym celu zabezpieczyć sobie potrzebne podwody.

§ 5.

Legitymacya transportowa.

Za legitymacyę przy przewozie furami służy potwierdzenie wydane przez oddział gospodarczy odnośnej Komendy powiatowej.

§ 6.

Transport koleją i okrętem.

Ponieważ nasionia roślin oleistych służą do celów wojskowych, mają być w czasie transportu uważane jako dobro wojskowe.

§ 7.

Wszyscy producenci, którzy uskutecznili dostawy na podstawie umowy, mają prawo do 20 kg extrahowanego makuchu od każdych 100 kg dostarczonych nasion roślin oleistych.

Wszyscy producenci, którzy zgodnie z przedłożonemi czerwonemi poświadczeniami składu EVZ. dostarczyli co najmniej 200 kg nasion roślin oleistych otrzymają poświadczenie, na podstawie którego będą

mogli nabyć w oddziele gosp. gotowej oliwy (na dnie postne) w stosunku 100 gr na głowę i na rok za zapłatą.

Za podstawę do obliczenia tej ilości służy paszport zbożowy wzgl. wykaz obsianej powierzchni „K“. Dla nieproducentów względnie dla chrześcijańskiej ludności miast zostanie zarezerwowanych $2^1/_2$ wagonu oleju na obręb całego J. G. W. Rozdział tegoż przeprowadzi Wydział aprowizacyjny przy Komendzie powiatowej przy zastosowaniu tejsamej normy na głowę co u producentów.

Producenci winni zgłosić swe pretensye do nabycia oliwy i makuchów do 30. padziernika b. r. w Komendzie powiatowej.

Termin przydziału oznączy Jen. Gub. Wojsk. Ceny dla oleju i makuchów będą podane do ogólnej wiadomości osobnemi zarządzeniami.

§ 8.

Środki kontrolne.

Kontrola i wykonanie wydanych zarządzeń należy do Komendy powiatowej, referenta gosp., oficera przeznaczonego do kierowania uprawą roslin oleistych oraz do przydzielonych temuż organów: Zadaniem ich jest przedewszystkiem:

a) Kontrola nad producentami co do prawdziwości podanych dat, ocena wydajności, obliczenie zapotrzebowania nasienia, które ma być pozostawionem wzgl. dostarczonem.

b) Kontrola by dostarczone nasiona nie były zamoknięte ani też zbyt zanieczyszczone, lecz posiadały normałną jakość handlową.

c) Poparcie i ułatwienie przeprowadzenia odstawy dostarczonych produktów, furą, koleją albo okrętem.

d) Najostrzejsza kontrola (przy pomocy żandarmeryi) by zapasy nie były ukrywane lub przemycane.

e) Najostrzejsza kontrola (przy pomocy żandarmeryi) by w żadnej olearni ani też ręcznej prasie, których zamknięcie zostało zarządzonem nie był wytłaczany olej.

W razie potrzeby mogą być do przeprowadzenia tego zadania użyte środki przymusowe, komenda powiatowa ma także prawo co pewien czas przeprowadzać kontrolę gospodarzych budynków producenta i zamkniętych pras olejnych.

§ 9.

Środki przymusowe.

W razie naruszenia obowiązku zgłoszenia (§ 4. Dz. rozp. WF. 77762) podlegają nasiona roślin oleistych zajęciu bez wynagrodzenia.

Jeżeli obowiązek zgłoszenia został wypełniony, lecz odstawa nie wykonane, wówczas należy się producentowi zasadniczo tylko połowa wyznaczonej ceny (§ 5. i 8. rozp. WF. 77762).

Co do drugiej połowy orzeknie komenda czy:

a) Także ma być producentowi wypłacona,

b) Czy też ma częściowo lub też całkowicie przepaść.

Orzeczenie pod a) wyda Komenda powiatowa w tych wypadkach, gdzie ze strony producenta nie zachodziła zła wola, ale tylko brak środków potrzebnych do wykonania odstawy; orzeczenie pod b) w tych wypadkach, w których stwierdzoną została zła wola producenta.

Od orzeczenia Komendy przysługuje producentowi prawo rekursu do J. G. W.

Rekurs ten winien być wniesiony za pośrednictwem Komendy powiatowej, która ze swemi uwagami przesyła go do J. G. W.

§ 10.

Pouczenie o zarządzeniach karnych.

Przewidziane w § 7. kary pieniężne i wolnościowe są następujące: kary pieniężne do 5000 K — kara więzienia do 6 miesięcy albo kara do 3000 K obok kary więzienia.

Karom powyższym podlega w szczególności:

1. Kto umyślnie ukrywa lub zataja, niszczy względnie uszkadza, zużywa lub spasa znajdujące się u niego w posiadaniu lub w przechowaniu zapasy nasion roślin oleistych.

?. Kto bez pozwolenia przerabia nasiona roślin oleistych i uzyskany produkt zużywa sprzedaje względnie ukrywa lub zataja.

3. Kto nabywa zapasv nasion roślin oleistych od osób nie mających upoważnienia do ich sprzedaży lub kupuje je nie mając do tego prawa.

4. Własciciele młynów albo dozorcy, którzy nie przestrzegają obowiązujących przepisów.

5. Kto nasiona roślin oleistych pozostawione na zasiew lub w tym celu zakupione używa do innych celów.

Surowsze kary przewidziane są za przekroczenia § 1 rozp. z dnia 21. lutego 1917 Dz. rozp. Nr. 29 dotyczące środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszeniu obowiązków dostawy: według tego rozporządzenia — ten który zataja zapasy z naruszeniem obowiązku ogłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia albo usuwa je przed zajęciem lub oddaniem popełnia zbrodnię i będzie karanym więzieniem do dwóch lat. Obok aresztu nałożyć można grzywną do dwudziestu tysięcy koron.

Przedmioty przez których kupno lub sprzedaż naruszono niniejsze zarządzenia tudzież cenę kupna za nie ulegaja konfiskacie w myśl § 9 rozporządzenia z 11. czerwca 1917 Dz. rozp. Nr. 61 i zostają zużyte pızez komendę powiatową wedle wzkazuwek J. G. W.

470.

E. Nr. 17005/I.

WYKAZ

członków Komisyi Nadzorczej K. R. G. powiatu Kieleckiego.

Ernest Schuster

przedstawiciel c. i k. Komendy powiatowej.

Tadeusz Szeller

delegat Powiatowego Komitetu Ratunkowego, dzierżawca w Bilczy, przewodniczący Komisyi.

Lucyan Chmielewski

delegat Komitetu Aprowizacyjnego, kupiec w Kielcach, zastępca przewodniczącego.

Leon Skibiński

przedstawiciel filii powiatowej Polskiej Centrali Zbożowej.

Alfons Paszewski

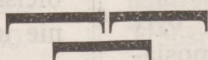
delegat powiatowych Komisyi dla wielkich posiadłości, dzierżawca Bolmina, gmina Zajączków.

Józef Wójcicki

delegat Komisyi gminnych, właściciel majątku Sitkówka, gmina Chęciny.

Jan Kosmala

delegat Komisyi gminnych, gospodarz w Dyminach, gmina Dyminy.

E. Nr. 15762/I/17.

WYKAZ

członków Komisyi dla właścicieli większej posiadłości i Komisyi gminnych KRG.

Przedstawiciel Komendy powiatowej:

Ernest Schuster.

Przedstawiciele większej własności:

Stan. Michalski, właściciel majątku Górki-Skrzelczyce, przewodniczący Komisyi.

Alfons Paszewski, dzierżawca Bolmina, zastępca przewodniczącego.

Ich zastępcy:

Jan Gumowski, dzierżawca Masłowa

Jósef Skorupski, dzierżawca Śniadki.

Przedstawiciele mniejszej własności:

Leopold Ślusarczyk, włościanin z Janaszowa.

Ich zastępcy:

Franciszek Żak, włościanin z Janaszowa.

Przedstawiciel konsumentów:

Karol Wodzinowski z Kielc, weterynarz i radca miejski.

Jego zastępcy:

Salamon Paradistal z Kielc, urzędnik banku i radca miejski.

Komisye gminne.

Gmina	wójt	jego zastępca	przed-stawiciel większej własności	jego zastępca	przed-stawiciel mniejszej własności	jego zastępca	przed-stawiciel bezrolnych	jego zastępca	uwaga
Bieliny	Jan Michalski	Antoni Kapusta	Antoni **Brożyna**	Józef Ziach	Jakób Baran	Józef Michta	Stanisław Maciejski	Józef Banakowicz	Nazwiska przewodniczących Komisyi gminnych są tłustemi, a nazwiska ich zastępców są rozstrzelonemi czcionkami drukowane
Bodzentyn	Wojciech Wojkowski	(zastępcy brak, wybory w toku)	Roman **Pniewski**	Józef Olszewski	Wojciech Nowak	Grzegorz Gołębiowski	Józef Nowak	Henryk Latalski	
Chęciny	Ignacy Cedro burmistrz	Wojciech Wilczyński ławnik	Józef **Wójcicki**	Ludwik Kubicki	Józef Gruszczyński	Piotr Jasiński	Kornel Danielewicz	Ignacy Treliński	
Cisów	Wojciech Lesiak	Jan Domań	Stefan Zarnowski	Jan Stachurski	Ignacy **Kasza**	Jan Skiba	Franciszek Głodowicz	Stanisław Sowa	
Dąbrowa	Ignacy **Wędli-chowski**	Stanisław Szczęśniak	Jan Lenartowicz	Feliks Rostowski	Adam Łakomiec	Piotr Kmiecik	Józef Kundera	Jan Kozubek	
Daleszyce	Jakób Ostrowski	Michał Golimento	Aleksander **Dąbrowski**	Józef Wojcie-chowski	Franciszek Lizis	Andrzej Zdeb	Antoni Jarzębowski	Jan Stachurski	
Dyminy	Antoni Kubicki	Szczepan Kosmala	Tadeusz **Szeller**	Józef Torka	Jan Kosmala	Piotr Komorowski	Jan Janaszek	Piotr Grzegorczyk	
Górno	Adam Ozga	Antoni Kobiec	Jan **Biszczyński**	Jan Jamrozek	Maciej Zielonka	Józef Janus	Wojciech Widerski	Jan Krzysiek	
Kielce	Gustaw Bukowiński prezydent miasta	Mieczysław Gacki I. Vice-prezydent	Ignacy **Podolski**	Karol Sieklucki	Jan Kowalski	Witold Kalinowski	Cypryan Tołubiński	Władysław Hüet	
Korzecko	Wincenty Pobocha	Antoni Kucharczyk	Witold **Pudłowski**	Piotr Kadzidłowski	Leon Chłopek	Wincenty Kwieciński	Wincenty Piłat	Wojciech Kozłowski	
Łopuszno	Wojciech Patek	Bartłomiej Klimczak	Miecz. **Miko-łajewski**	Paweł Tomaszewski	Stanisław Stęplowski	Michał Palacz	Kazimierz Sypniewski	Ludwik Kowalski	

Gmina	wójt	jego zastępca	przed-stawiciel większej własności	jego zastępca	przed-stawiciel mniejszej własności	jego zastępca	przed-stawiciel bezrolnych	jego zastępca	uwaga
Mniów	Antoni Kruk	Kasper Wodecki	Józef Studzinski	Eustachy Wąsowicz	Józef **Brożyna**	Jan Kulczyński	Jan Dziubiński	Stanisław Rudny	
Morawica	Wincenty Klikowicz	Stanisław Piecyk	Leonard **Brokl**	Antoni Kędracki	Jan Brzoza	Jan Stachura	Antoni Woźniak	Michał Sikorski	
Niewachlów	Michał Bucki	Karol Wójcik	M. **Sztremer**	Jadwiga Derych	Józef Młynarski	Maciej Zapała	Karol Syska	Piotr Pela	
Piekoszów	Jacenty Majchrzyk	Adam Zapała	Bolesław **Wojniłowicz**	Edmund Gajzler	Józef Korba	Andrzej Kubica	Jan Stępień	Stanisław Majchrzyk	
Samsonów	Jan Polanowski	Józef Olesiński	Wincenty **Płaziński**	Włodzimierz Sienkiewicz	Floryan Szwed	N. Macek	Adam Polanowski	Antoni Kwaśniewski	
Słupia-nowa	Ludwik **Kowalik**	(zastępcy brak, wybory w toku)	Józef Rykowski	N. Kwarczyński	Benedykt Jagiełło	Kasper Lasek	Walenty Smużynski	Tomasz Cichoń	
Snochowice	Tomasz **Kałużyński**	Walenty Wolder	Ks. Inocenty Nowakowski	Aleksander Pruszak	Marcin Sztuka	Wojciech Zimny	Wincenty Kamowski	Franciszek Smolny	
Suchedniów	Ludwik **Dawidowicz**	Paweł Zaręba	Karol Koziński	Jan Zolbach	Tomasz Pajek	Franciszek Dulęba	Stanisław Woźniak	Andrzej Szczepański	
Szczecno	Wojciech Wroński	Adam Pawlik	Antoni **Chrystowski**	Józef Tomal	Antoni Dudek	Michał Dziedzic	Ignacy Pawlik	Leon Wróblewski	
Zajączków	Jan **Sornat**	(zastępcy brak, wybory w toku)	Józef Piotrowski	Jan Porzucek	Józef Jakubowski	Antoni Smardzewski	Wincenty Chrabącz	Jan Miter	

Nazwiska przewodniczących Komisyi gminnych są tłustemi, a nazwiska ich zastępców są rozstrzelonemi czcionkami drukowane.

471.

Zarządzenie

wrazie nieczynności Gminnych Komisyi Gospodarczych.

W wypadkach gdzie wybrane względnie zamianowane w myśl rozporządzenia Gubernialnego W. S. Nr. 77908. Gminne Komisye Gospodarcze wzbraniają się wypełniać poruczone im obowiązki lub w jakikolwiek sposób stawiają bierny opór, przechodzą atrybucye tej komisyi na Wójta.

Do załatwienia czynności przy wystawianiu paszportów zbożowych i zestawianiu przepisanych wykazów należy przyjąć odpowiednią ilość sił pisarskich.

Wynikłe stąd koszta pokryje Krajowa Rada Gospodarcza (w myśl § 4 zarządzeń wykonawczych dotyczących obrotu zbożem i przetworami młynarskiemi rozp. Gub. z 25. lipca 1917 W. S. Nr. 78600 i w myśl Instrukcyi dla Komisyi gospodarczych).

W wypadkach, gdzie z powodu biernego oporu ludności rozdziału kontyngentu zboża musi dokonywać Urząd gminny, należy trzymać się tei zasady, że kontyngent zboża na rok bieżący ma być dla tych gmin o 25% wyższy od kontyngentu w zeszłym roku przypisanego, przyczem zaznacza się, że wniesione z tego powodu rekursy będą odrzucone z uzasadnieniem, że ludność wobec wydanych zarządzeń co do utworzenia Komisyi gospodarczych miała sama sposobność zapewnić sobie sprawiedliwy wymiar kontyngentu a z dobrodziejstwa tego nie skorzystała i sama sobie musi przypisać winę.

472.

E.-Nr. 15921.

Obwieszczenie

dotyczące zakupu owoców.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego L. 21688 wyłącznie uprawnioną do zakupywania owoców dla Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego w powiatach na zachód od Wisły jest Lubelska firma **Dichter i Blumenthal,** zaś w powiatach na wschód od Wisły właściciel dóbr Tadeusz Przytulski.

Kupujący owoce z ramienia obu wymienionych kontrahentów są zaopatrzeni w legitymacye i winni się niemi wykazywać wobec ludności.

Wywóz owoców z Powiatu jest dozwolony aż do odwołania za pozwoleniem Komendy Powiatowej.

473.

Obwieszczenie

dotyczace karczowania i cięcia lasów.

W myśl rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowegó w Lublinie z dnia 4. lutego 1917 G. Nr. 103025/17 mającego na celu zapobieżenie dewastacyi lasów bez względu na to czy to są lasy prywatne, gminne czy stowarzyszeń, zarządza się co następuje:

1. Nie wolno zamieniać gruntu znajdujacego się pod uprawą leśną na jakąkolwiek czasową lub trwałą inną uprawę bez względu na to czy drzewostan na gruncie tym został dawniej lub teraz wyrąbany.

Właściciele lasów, którzy zamierzają przeprowadzić taką zamianę, obowiązani są wnieść podanie do c. i k. Komendy powiatowej przy dołączeniu szkicu sytuacyjnego gruntu leśnego, wyciągu hipotecznego oraz świadectwa, że las nie jest obciążony serwitutem. Podania takie będą po dokładnem zbadaniu stanu rzeczy przez c. i k. Komendę powiatową przedkładane c. i k. Jenerał-Gubernatorstwu wojskowemu w Lublinie, które ostatecznie orzeknie o dopuszczalności zamiany.

Przed otrzymaniem pisemnego zezwolenia przemiana uprawy leśnej na inną jest niedopuszczalna.

2. Właściciele lasów, którzy zamierzają przeprowadzić wyrąb drzewostanów w swoim lesie, obowiązani są wnieść prośbę do c. i k. Komendy powiatowej o pozwolenie na wyrąb. O ile będzie chodziło o wykonanie wyrębu w ramach istniejącego i przez rząd rosyjski zatwierdzonego planu gospodarczego roztrzygać będzie c. i k. Komenda powiatowa. O wyrębach przekraczających powyższe granice rozstrzygać będzie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe w Lublinie na podstawie wyniku przeprowadzonego przez c. i k. Komendę powiatową dochodzenia.

Do podania o wyrąb drzewostanu należy dołączyć plan gospodarczy, a w braku takiego szkic sytuacyjny jakoteż wyciąg hipoteczny i świadectwo, czy i o ile las jest obciążony serwitutem.

3. Wszyscy właściciele lasów prywatnych oraz gminy i instytucye posiadające lasy, obowiązani będą w przeciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia, przedłożyć c. i k. Komendzie powiatowej plany gospodarcze — o ile takie plany posiadają — celem rozpatrzenia i stwierdzenia ich ważności. Nieposiadający planów, lub ci których plany gospodarcze utraciły swoją ważność, a których posiadłość leśna przewyższa obszar 800 morgów, obowiązani są postarać się o plan gospodarczy w ciągu roku od dnia niniejszego ogłoszenia i przedłożyć ten plan c. i k. Komendzie powiatowej do zatwierdzenia.

4. Przekroczenia powyższych postanowień karane będą grzywną do 10.000 Koron.

474.

Obwieszczenie

dotyczące zaopatrzenia robotników cywilnych.

Rozporzadzeniem c. i k. Jenerał Gubernatorstwa wojskowego N. Nr. 129076/17 z 9. czerwca 1917, zarządzono co następuje:

1. Robotnikom cywilnym, którzy w służbie lub z powodu służby w sposób dowodnie niezawiniony ulegli nieszczęśliwemu wypadkowi a to tak tym, którzy poza obszarem okupowanym byli zatrudnieni przy c. i k. armii, jak i tym, którzy w tutejszym obszarze okupowauym byli zajęci jako robotnicy cywilni, czy to na podstawie umowy służbowej zawartej z zarządem wojskowym, czy też przez przymusowe pociągnięcie do swiadczeń wojennych, mogą być przyznane w razie zupełnej niezdolności do zarobkowania i wykazanej rzeczywistej potrzeby następujące zaopatrzenia:

a) nie żyjącym w związku rodzinnym robotnikom cywilnym 1 K dziennie,

b) żyjącym w spólności rodzinnej 60 h dziennie.

Gdyby robotnik cywilny musiał wynajmować mieszkanie, może mu być przyznany nadto dodatek na mieszkanie w kwocie nawjyżej 40 h dzienne, dodatek ten jednak nie może przewyższać kwoty rzeczywiście opłacanego czynszu.

2. Rodzinom robotników cywilnych którzy ulegli nieszczęliwemu wypadkowi (zmarli, zabici) potrzebującym rzeczywiście pomocy może być przyznane zaopatrzenie w kwocie 40 h dziennie dla każdego żyjącego w spólności rodzinnej a niezdolnego do zarobkowania członka rodziny w wieku ponad 5 lat a 20 h dziennie dla dzieci poniżej 5 lat.

Łączne pobory wszystkich członków rodziny prowadzących wspólne gospodarstwo domowe nie mogą przekraczać kwoty 30 K miesięcznie.

Zaopatrzenia dla niezdolnej do zarobkowania głowy rodziny nie należy jednak wliczać do tej kwoty·

3. Przy rozstrzyganiu próśb o zaopatrzenie omawiane pod 2) mają być uwzględniane te same stopnie pokrewieństwa jak u rodzin rezerwistów rosyjskich.

Prawo przyznania oraz wymiar wyżej wymienionych zaopatrzeń przysługuje tylko c. i k. Jenerał Gubernatorstwu wojskowemu: należy zatem w każdym wypadku zwracać się do Jenerał Gubernatorstwa.

5. Udzielenie zaopatrzenia jest zależne od następujących warunków:

a) że niezdolność do zarobkowania względnie śmierć robotnika cywilnego nastąpiła w służbie lub z powodu służby w sposób dowodnie niezawiniony, co ma potwierdzić Komenda oddziału robotników względnie oddziału wojskowego, przy której robotnik cywilny był zatrudniony, lub szpital, w którym robotnik był leczony.

6. Że robotnik cywilny wzgl. jego rodzina rzeczywiście pomocy potrzebuje.

c) Odnośnie do zaopatrzenia dla rodziny że utrzymanie rodziny było zależne od dochodu z pracy robotnika. Żonie robotnika cywilnego i dzieciom do 15 roku życia może być przyznane zaopatrzenie bez względu na ich zdolność do pracy, innym członkom rodziny tylko wtedy, gdy sami są niezdolni do pracy, lub dowodnie wykażą, że nie mogą znaleść pracy.

6. Istnienie uprawnienia do otrzymania powyższych zaopatrzeń jak również zasiłków wogóle dla rodzin robotników cywilnych musi stwierdzić właściwa gmina pod osobistą odpowiedzialnością naczelnika gminy a przynależny posterunek żandarmeryi sprawdzić. — Niezdolność robotnika cywilnego do zarobkowania w czasie prośby o udzielenie zaopatrzenia ma stwierdzić lekarz powiatowy, zmniejszenie zaś zdolności do zarobkowania wyrazić procentowo.

7. Zasiłków i zaopatrzeń nie należy uważać za należące się uależytości, lecz jako dary łaski. Skutkiem tego każdego czasu, skoro okoliczności wymagają tego, może być ich pobór zastawiony. Dlatego o każdym przyznaniu zaopatrzenia zasiłku będzie zawiadomiona właściwa gmina i komenda posterunku żandarmeryi w tym celu, aby o każdej zmianie stosunków pobierających dary doniosły natychmiast Komendzie powiatowej do dalszego zarządzenia. Udzielenie zasiłków następuje wogóle tylko na czas istnienia teraźniejszego zarządu.

8. Robotnicy cywilni zamieszkali stale poza austr.-węg. obszarem okupowanym wzgl. rodziny tychże nie mają prawa do zaopatrzenia. Wskutek tego wrazie wychodźctwa uprawnionego do poboru z obszaru okupowanego będzie przyznane zaopatrzenie zastanowione z dniem rzeczywistego przesiedlenia się.

9. Rodziny internowanych robotników cywilnych na wypadek zaistnienia warunków dla przyznania zasiłku wzgl. zaopatrzenia należy uważać na równi z członkami robotników, przydzielonych do armii w polu itp. Pod robotnikami cywilnymi rozumie się także podwodziarzy, woźniców cywilnych itp.

10. Wypłata zasiłków wszelkiego rodzaju następuje z dołu.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z diem 1. kwietnia 1917.

Wszystkie dawniejsze rozporządzenia sprzeczne z powyższemi postanowieniami tracą swą moc.

475.

Obwieszczenie

dotyczące uszkodzenia i kradzieży przewodów telefonicznych i telegraficznych.

Uszkodzenia i kradzieże przewodów telegraficznych i telefonicznych jak rownież wszelkie manipulacje osób niepowołanych z przewodami karane będą według prawa wojennego. O stwierdzonych szkodach (oberwane druty, uszkodzone słupy i izolatory) należy możliwie szybko najbliższemu posterunkowi żandarmerji donieść, a ten ostatni winien o tem zameldować najbliższej Centrali telegraficznej.

476.

E. Nr. 15868/17.

Obwieszczenie

dotyczące złośliwgo uszkodzenia własności rządowej.

Doszło do wiadomońci Komendy powiatowej, że nieletni chłopcy kładą kamienie na szyny lub też wbijają gwoździe pomiędzy szyny kolejki polowej Kielce-Miedziana Góra, skutkiem czego następują wykolejenia i nieszczęśliwe wypadki z ludźmi.

Wskutek w ten sposób przed niedawnym czasem wywołanego wykolejenia ponieśli 4 robotnicy uszkodzenia cielesne.

To zbrodnicze postępowanie może łatwo stać się przyczyną wielkiego nieszczęścia a nadto naraża c. i k. Zarząd wojskowy na wielkie szkody.

Podaje się przeto do ogólnej wiadomości, że złośliwe uszkodzenie własności rządowej będzie w myśl ogłoszonego swojego czasu rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii o sądach doraźnych Pkt. 8, karane doraźne.

Wzywa się ludność, aby w odkryciu sprawców jaknajenergiczniej współdziałała.

Gdyby w przyszłości tego rodzaju wypadki powtarzały, się a sprawców nie zdołano wykryć, będzie cała miejscowość względnie gmina, w obrębie której uszkodzenia dokonano względnie wykolejenie spowodowano, pociągnięta do odpowiedzialności.

477.

Wyrok sądu doraźnego.

Dnia 13 lipca b. r. Sąd doraźny przy Komendzie Powiatowej w Miechowie wydał wyrok w sprawie winnych rabunku: Albina Uracza z Józefowa, Powiat Dąbrowiecki, Zygfryda Wiązka z Zagórza, Powiat Dąbrowiecki i Władysława Półtoraka z Dąbrowy, którzy wspólnie 7 lipca b. r. w Chobędży, gminy Wierzchowisko, Powiat Miechów w domu Anastazyi Pawlik w zamiarze przywłaszczenia sobie rzeczy cudzych grozili rewolwerem znajdującej się tam wówczas 17-toletniej służącej Katarzynie Marasek i zrabowali 106 rubli, parę butów i ubranie męskie.

Albin Uracz został skazany na śmierć przez powieszenie Wyrok wykonano 14 lipca b. r. w Miechowie.

Zygfryd Wiązek skazany został na 15 lat ciężkiego więzienia a Władysław Półtorak na 12 lat ciężkiego więzienia.

478.

E. Nr. 10534/L.

Obwieszczenie.

Rozporządzeniem z dnia 3. maja 1917 Nr. I 12/66/16 ustanowił Trybunał Sądowy w Kielcach kuratorem nieobecnego Henryka Nowaka tegoż żonę Maryę Nowak.

Administracyę majątku Henryka Nowaka powierza się ustanowionemu kuratorowi Maryi Nowak i adwokatowi przysięgłemu Romanowi Cichowskiemu, którego ustanawia się współzarządcą.

479.

Obwieszczenie

o CENACH ORYENTACYJNYCH i MAKSYMALNYCH

ustanowionych na czas od **1. września** 1917 przez c. i k. Komendę Powiatową na cały powiat Kielecki.

Ogłoszone ceny mają znaczenie tylko jako **ceny oryentacyjne** i tworzą ostateczną granicę cen, do wysokości, których towary powinno się sprzedawać, to znaczy, ceny oryentacyjne służą kupującej publiczności jako skala, według której sądzić można, czy żądane ceny są słuszne. Nieuzasadnione przekroczenie cen oryentacyjnych jest niedopuszczalne i będzie karane w myśl niniejszego rozporządzenia. Urzędownie ustanowione **ceny maksymalne,** które w rubryce „Uwaga" jako takie wyraźnie są oznaczone, nie mogą pod żadnym pozorem być przekraczane i przekroczenie tych cen stanowi samo przez się czyn karygodny bez względu na poniesione koszta zakupu towaru itp.

Towar	cena maksymalna towarów, uznana przez Komendę Powiatową za wystarczającą						Uwaga
	handel hurtowny			handel detaliczny			
	jednostka miary	k	h	jednostka miary	k	h	
Mięso, wędlina, tłuszcze i kiełbasy:							
Wołowina z kośćmi	1 pud	64	—	1 funt	1	80	
Wołowina bez kości . . .	„	—	—	„	1	90	
Polędwica	„	—	—	„	2	10	
Cielęcina	„	56	—	„	1	50	
Baranina	„	36	—	„	1	—	
Wieprzowina	„	80	—	„	2	20	
Wędzonka	„	110	—	„	3	—	
Słonina	„	110	—	„	2	90	
Sadło	„	110	—	„	2	90	
Słonina wędzona	„	113	—	„	3	10	
Szmalec	„	116	—	„	3	20	
Kiełbasa zwyczajna	„	—	—	„	2	50	
Kiełbasa krakowska	„	—	—	„	2	80	
Salceson	„	—	—	„	2	40	
Szynka	„	—	—	„	3	60	
Rozmaitość	„	—	—	„	3	—	
Kiełbasa pasztetowa	„	—	—	„	2	60	
Drób i ryby:							
Gęś żywa				1 funt	2	—	
Gęś zarżnięta				„	3	50	
Kaczka żywa				„	2	40	
Kaczka zarżnięta				„	4	20	
Kura żywa				„	2	40	
Kura zarżnięta				„	4	20	
Karpie loco staw				„	2	—	
Karpie loco targ				„	2	20	

Towar	cena maksymalna towarów, uznana przez Komendę Powiatową za wystarczającą						Uwaga
	handel hurtowny			handel detaliczny			
	jednostka miary	k	h	jednostka miary	k	h	
Szczupaki loco staw				1 funt	2	50	
Szczupaki loco targ				„	2	70	
Produkty mączne, łupinowe i chleb:							
Mąka pszenna pytlowa (80%)	1 pud	12	20	1 funt	—	38	maksymalna cena monopolowa
Mąka pszenna razowa (96%)	„	12	20	„	—	36	
Mąka żytnia pytlowa (80%)	„	11	60	„	—	34	
Mąka żytnia razowa (96%)	„	10	50	„	—	31	
Mąka jęczmienna	„	12	60	„	—	37	
Kasza pszenna	„	24	30	„	—	62	
Krupy jęczmienne duże							
Chleb mieszany				1 funt	—	40	
Mąka pszenna chlebowa	1 pud	11	40	„	—	34	cena maksymalna
Krupy jęczmienne	„	12	60	„	—	32	
Kasza jęczmienna	„	12	60	„	—	32	
Owoce strączkowe:							
Groch cały	1 pud	27	80	1 funt	—	77	
Bób	„	14	—	„	—	39	
Fasola	„	36	—	„	1	—	
Mleko, nabiał i jaja:							
Mleko niezbierane (przynajmniej 3% tłuszczu)				1 litr	—	50	
Mleko zbierane				„	—	24	
Ser krowi				1 funt	—	90	
Masło stołowe (centryfugowe)				„	5	—	
Masło kuchenne				„	4		
Jaja świeże				1 sztuka	—	16 18	w handlu u producenta
Ser owczy				1 1/2 funta	4		
Towary kolonialne:							
Kawa surowa				1 funt	8	50	
Kawa palona				„	10	25	
Cukier rafinowany				„	1	28	maksymalna cena monopolowa
Cukier nierafinowany				„	1	24	
Herbata				„	11	25	
Kakao				„	10	25	
Czekolada zwykła				„	8	—	
Sól stołowa biała				„	—	17	cena maksymalna
Pieprz				„	8	80	
Kminek				„	1	50	
Ocet 3%				1 litr	—	60	
Esencya octowa				„	2	—	
Miód				1 funt	3	—	
Cykorya	1 pud	38	—	„	1	10	

Towar	cena maksymalna towarów, uznana przez Komendę Powiatową za wystarczającą						Uwaga
	handel hurtowny			handel detaliczny			
	jednostka miary	k	h	jednostka miary	k	h	
Jarzyny:							
Ziemniaki	1 pud	7	—	1 funt	—	20	
Kapusta				„	—	20	
Kapusta kwaszona				„	—	30	
Marchew				„	—	20	
Buraki				„	—	20	
Cebula				„	—	50	
Czosnek				„	1	60	
Chrzan				„	—	25	
Pietruszka				„	—	30	
Grzyby suszone				„	6	—	
Sałata				1 sztuka	—	20	
Owoce i konserwy owocowe:							
Jabłka loco targ				1 funt	—	42	
Gruszki loco targ				„	—	48	
Śliwki świeże loco targ . . .				„	—	52	
Śliwki suszone				„	—	80	
Powidła				„	—	90	
Cytryny				1 sztuka	—	20	
Napoje:							
Wino stołowe				1 litr	3	—	
Piwo	1 wiadro	15	—	„	1	80	
Woda sodowa				„	—	20	
Bydło na rzeź:							
Woły	1 pud	40	—				
Byki	„	38	—				
Krowy	„	36	—				
Młode bydło	„	32	—				
Cielęta	„	26	—				
Świnie	„	58	—				
Owce	„	22	—				
Pasze:							
Siano prasowane	1 pud	2	08				Cena maksym.
Siano nieprasowane	„	1	96				Cena maksym.
Słoma prasowana	„	—	—				Cena maksym.
Słoma nieprasowana . . .	„	—	96				Cena maksym.
Słoma długa	„	1	—				Cena maksym.
Zboże niezdatne na pożywienie lecz zdatne na paszę według jakości do	1 pud	4	10				Cena maksym.
Groch pastewny	„	1	60	1 litr	—	54	Cena maksym.

Towar	cena maksymalna towarów, uznana przez Komendę Powiatową za wystarczającą						Uwaga
	handel hurtowny			handel detaliczny			
	jednostka miary	k	h	jednostka miary	k	h	
Materyały opałowe, światło i do czyszczenia:							
Drzewo łupane twarde . . .	1 m^3	9	60	1 m^3	10	60	w lesie
Drzewo łupane miękkie . . .	„	7	80	„	8	80	w lesie
Drzewo okrąglakowe twarde . .	„	7	80	„	8	—	w lesie
Drzewo okrąglakowe miękkie . .	„	6	—	„	7	—	w lesie
Gałęzie i odpadki	„	4	20	„	5	—	w lesie
Drzewo łupane twarde . . .	„	15	—	„	16	—	na składzie
Drzewo łupane miękkie . . .	„	13	20	„	14	—	na składzie
Drzewo okrąglakowe twarde . .	„	13	20	„	14	—	na składzie
Drzewo okrąglakowe miękkie . .	„	11	50	„	12	20	na składzie
Gałęzie i odpadki	„	9	50	„	10	20	na składzie
Węgiel kamienny I. gatunek . .	1 korzec	11	—	1 pud	1	90	
Węgiel kamienny II. gatunek . .	„	6	—	„	1	10	
Koks	„	8	50	„	1	50	
Nafta	1 pud	11	40	1 pf.-1/2 kwart.	—	34	
Zapałki szwedzkie				1 sztuka	—	10	
Świece parafinowe				1 funt	2	80	
Mydło roślinne S. S. V. . . .				„	8	80	
Mydło wojenne S. S. V. . . .				„	2	—	
Soda krystaliczna	1 pud	6	50	„	—	20	
Proszek do prania	„	33	50	„	1	—	

Najsurowiej zabrania się wymagać zapłaty za towar wyraźnie w rosyjskiej monecie.
Kurs: 1 rubel = 2 korony 40 halerzy.

Uwaga! Kto żąda za produkty codziennego użytku całkiem nieuzasadnione ceny, chowa zapasy towarów, zataja lub wypiera się przechowywania tychże, czy też ucieka się do innych tym podobnych sposobów, które przyczyniają się do podwyższenia cen — będzie karany w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 15. września 1915 Nr. 38 (dziennik rozporządzeń część IX.) przez sąd karami pieniężnemi do 20.000 koron lub aresztem do jednego roku, przyczem obok kary aresztu może być nałożona kara pieniężna aż do 20.000 koron, tudzież może być orzeczona utrata przemysłowego uprawnienia i konfiskata towarów.

C. i k. Komendant Powiatowy
KOSTELLEZKY m. p.
pułkownik.